

GA JE MEE OP REIS???

Heb ik alles? Niets vergeten? Heb ik alles ingepakt? Heb ik wel een goede kaart bij me? O, m'n portemonne nog! En dan op reis. Tot ziens! Aan de hand van de kaart en richtingsborden vinden we de weg. Wat een geluk dat er zoveel routeaanwijzingen zijn. Stel je eens voor, dat er geen richtingsborden zijn en ook geen verkeersborden en verkeerslichten. Wat zou het een chaos in ons land worden!

Wist je dat het leven van een christen te vergelijken is met op reis zijn, met trekken? Als je op reis bent, zie je verkeersborden die aanwijzingen geven, die ergens voor waarschuwen of iets verbieden of gebieden. Bij veel wat een christen meemaakt zou je ook een verkeersbord kunnen plaatsen. Bijvoorbeeld het driehoekbord met een paar zwarte hobbeltjes in een rode driehoek. Ik bedoel dus het waarschuwingsbord: pas op hobbeltjes of iets dergelijks. Iedereen is dit bord wel een tegen gekomen. Niet alleen langs de weg, maar ook in je persoonlijk leven. In het geloofsleven. Het gaat niet altijd over rozen. We komen op z'n tijd ook moeite en zorgen tegen. Met de hobbeltjes, waarover ik wat ga zeggen, worden de zorgen, moeite, tegenslag enz. in het geloofsleven bedoelt.

Die hobbeltjes kunnen bv. allemaal kleine knipjes zijn. Je kunt ze gewoon niet ontwijken, je moet er overheen, je moet er doorheen. Of je nu hard of zachtjes ga, er is geen ontkomen aan. Maar die hobbeltjes kunnen ook kuilen zijn, die diepe kuilen, die je dus zelf zo kunt zien. Die diepe kuilen kun je ontwijken. Je maakt je weg niet makkelijker, maar je kunt ze ontwijken, want je bent immers gewaarschuwd!

Ook kunnen die hobbeltjes heel verraderlijke kuilen zijn. Kuilen die je helemaal niet ziet. Als niemand je zou waarschuwen zou je met dezelfde gang doorracen om achteraf te constateren dat dat ^{met} ging zoals het eigenlijk behoorde. Maar dan is het té laat! Je kunt niet meer teruggaan. De blauwe plekken, de tekenen heb je nu eenmaal, en die zijn niet één, twee, drie te wissen.

Maar, zul je misschien denken, wie waarschuwt en helpt ons dan in ons leven? Wie zegt dan op je levensreis: pas nu op, als je daar heen gaat, krijg je hobbeltjes, krijg je moeilijkheden.

God. Door Zijn Woord. Door de bijbel kunnen we weten welke weg we moeten reizen en kunnen we ook weten dat je leven niet altijd over rozen zal lopen. Maar ook kunnen we door Zijn Woord weten, dat God altijd bij ons wil zijn. Ook, of misschien beter gezegd, juist in moeilijkheden is God er. Hij wil je Gids zijn, de goede Gids die je de goede Weg wijst. Dan kun je, net zoals Paulus en Silas, al zit je midden in de nacht, zingen, psalmen zingen, zingen tot eer van God.

Wie Mij wil volgen.....

Ja Heer, ik wil wel gaan de weg die U mij wijst.
Maar mag ik even nog mijn koffer pakken?
Mijn onrust, onlust en mijn eigen wil, mijn egoïsme, al mijn ongemakken;

Kleinzieligheid, begeerte, jaloezie:
't Gaat alles mee, de koffer wordt gesloten.
De reis vangt aan, maar 't lopen valt me zwaar.
Ik heb mijn voet al menigmaal gestoten.

Mijn handen zijn doorstriemd, de koffer wordt een last.
Maar dan kom ik mijn opdrachtgever tegen.
Verwonderd vraagt Hij mij: "Waarom zo moe?
Je hebt van Mij een lichte last gekregen".

Met Zijn doorboorde handen ledigt Hij mijn koffer-
en doet weg als wat Hem griefde.
Beschaamd, maar blij en onvermoeid reis ik mijn weg,
met in mijn hand genóeg:
Zijn zegen en Zijn liefde.

Jelly Verwaal 'Toekomstmuziek'